

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Secrieru Vitalie Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul
Xxxxx s. xxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx, ap. xx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 17.12.2014 – până la 12.05.2017

instanța de apel:

de la 07.06.2017 – până la 28.02.2019

instanța de recurs ordinar:

de la 17.05.2019 – până la 30.10.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 12 mai 2017, a fost achitat Secrieru Vitalie Xxxxx, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. e), f) și art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

A fost încetat procesul penal în privința lui Secrieru Vitalie Xxxxx, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 312 Cod contravențional.

A fost recunoscut vinovat Secrieru Vitalie Xxxxx de comiterea contravenției prevăzute de art. 312 Cod contravențional și încetat procesul contravențional din motivul expirării termenului de tragere la răspundere contravențională.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, de către organul de urmărire penală Secrieru Vitalie a fost pus sub învinuire pentru faptul că, fiind persoană cu funcție de răspundere, conform ordinului nr. 2ef din 05.03.2013 - inspector patrulare rutieră al Companiei de Patrulare nr. 1 Bălți al Regimentului de Patrulare „Nord” al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției la 23.07.2014, deplasându-se cu automobilul de serviciu de model „Școda Rapid” cu n/î MAI 9754 pe str. Ștefan cel Mare, mun. Bălți, la intersecție cu str. Dostoevski a stopat autoturismul de model „BYD F3” cu n/î XXXXX, condus de către Costaș Serghei.

Ultimul a fost suspectat de conducerea unității de transport în stare de ebrietate, de aceea Secrieru Vitalie i-a cerut permisul de conducere și cheia de la automobil.

În acest moment, Costaș Serghei i-a cerut explicații pentru ce îi trebuie cheia de la automobil, motiv din care Secrieru Vitalie a ordonat colegului său de serviciu să aducă cătușele. Ulterior, văzând că Costaș Serghei refuză să-i transmită cheia de la automobil, deși la acel moment avea un comportament liniștit, Secrieru Vitalie ignorând prevederile art. 4 alin. 4 lit. "b, c" din Legea RM "Privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc" nr. 218 din 19.10.2012, precum și prevederile art. 4 alin. 2 din Legea RM "Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului" nr. 320 din 27.12.2012, conform cărora era obligat să nu aplice, să nu încurajeze și să nu tolereze tortura, tratamentul inuman sau degradant, să i-a toate măsurile posibile, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, de identitatea delicventului și de intensitatea rezistenței opuse, pentru ca dauna cauzată sănătății, onoarei, demnității lui Costaș Serghei să fie cât mai mică, i-a sucit forțat mâna stângă la spate, iar alți polițiști la îndemnul lui, mâna dreaptă și i-au aplicat cătușele. În același timp, Secrieru Vitalie vrând să-și arate superioritatea sa față de alte persoane, i-a zmulș cheia de la automobil din mâna dreaptă, după care Costaș Serghei a fost condus la Inspectoratul de Poliție Bălți. Cu toate că, Costaș Serghei, în timp ce era escortat și ulterior, se plângea de dureri la mâna stângă, Secrieru Vitalie nu a întreprins careva măsuri în vederea acordării imediate a primului ajutor, nu a asigurat acordarea asistenței medicale urgente și nu a luat măsuri pentru a înștiința despre reținere în cel mai scurt timp rudele acestuia.

Acțiunile ilegale ale lui Secrieru Vitalie i-au cauzat lui Costaș Serghei vătămări corporale medii sub formă de fractură închisă a radiusului stâng în loc tipic și al osului stiloid cu deplasare, șase echimoze a brațului drept și o echimoză a degetului patru a mâinii drepte.

Acțiunile inculpatului Secrieru Vitalie au fost încadrate în baza art. 166¹ alin. (2) lit. e), f) Cod penal - cauzarea intenționată de o persoană cu funcție de răspundere a unei vătămări medii a integrității corporale.

Tot el, de către organul de urmărire penală a fost pus sub învinuire pentru faptul că, la 23.07.2014 după ce Costaș Serghei a fost escortat la Inspectoratul de poliție Bălți, a pătruns ilegal în automobilul de model „BYD F3” cu n/î XXXXX, ce-i aparținea lui Costaș Serghei și încălcând flagrant prevederile art. 25 alin. 2 din Constituția RM adoptată la 29.07.1994, art. 428 alin. 2 din Codul contravențional al RM, în vigoare din 31.05.2014 și art. 125 alin. (3) din Codul de procedură penală al RM, în vigoare din 12.06.2003, conform cărora percheziția se efectuează în baza ordonanței motivate a organului de constatare a contravențiilor ori a organului de urmărire penală și numai cu autorizația judecătorului de instrucție, a efectuat percheziție, în cadrul căreia a ridicat din mijlocul de transport buletinul de identitate, permisul de conducere și pașaportul pe numele lui Costaș Serghei, fără a întocmi un proces-verbal în acest sens în conformitate cu legislația în vigoare.

Acțiunile inculpatului Secrieru Vitalie au fost încadrate în baza art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal - percheziția ilegală, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.

Tot el, de către organul de urmărire penală a fost pus sub învinuire pentru faptul

că, la 23.07.2014 după ce Costaș Serghei a fost escortat la Inspectoratul de poliție Bălți, a pătruns ilegal în automobilul de model „BYD F3” cu n/î XXXXX, ce-i aparținea lui Costaș Serghei și fără acordul acestuia, încălcând flagrant prevederile art. 439 alin. 1 din Codul contravențional al RM, în vigoare din 31.05.2014, art. 4, 18, 26 din Legea RM ”Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” nr. 320 din 27.12.2012, conform cărora era obligat să apere viața, integritatea corporală, sănătatea și libertatea persoanei, proprietatea privată și publică, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, să aducă la cunoștința persoanei cauza și temeiurile de aplicare a măsurilor de rigoare, fără a chema o persoană specializată care să organizeze transportarea mijlocului de transport la parcare specială, a urcat la volanul autoturismului respectiv și, neluând în calcul că îl poate defecta, nimeri în accident ori i se poate întâmpla o altă situație complicată, l-a transportat personal la parcare specială din str. Dragomir 4, mun. Bălți.

Acțiunile inculpatului Secrieru Vitalie au fost încadrate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal - săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, la data de 23 mai 2017, care a solicitat casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Secrieru Vitalie să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de:

- art. 166¹ alin. (2) lit. e), f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele de ocrotire a normelor de drept pe un termen de 5 ani;

- art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal – 3 ani închisoare;

- 328 alin. (1) Cod penal – 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele de ocrotire a normelor de drept pe un termen de 3 ani.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabilit lui Secrieru Vitalie pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele de ocrotire a normelor de drept pe un termen de 6 ani.

În motivarea apelului a invocat că:

- în cadrul ședințelor judiciare au fost prezentate și examinate suficiente probe pentru declararea lui Secrieru Vitalie culpabil de comiterea infracțiunilor imputate de către organul de urmărire penală;

- probele acumulate atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul judecării cauzei îl demască totalmente pe Secrieru Vitalie în cele comise;

- instanța pune la baza sentinței unilateral declarațiile inculpatului, care a indicat că, el văzând că cheile de la automobilul respectiv au căzut din mâna lui Costaș S., în timpul imobilizării, le-a luat și personal a urcat la volan. La imobilizarea lui Costaș S.,

nu a participat. Aceste declarații sânt combătute atât prin declarațiile părții vătămate, prin declarațiile martorilor Romanov V. și Vasilos V., ultimul fiind agentul de circulație care a filmat tot incidentul, adică colegul de serviciu al inculpatului și care a comunicat că la imobilizarea lui Costăș S. a participat și Secrieru V. Aceleași fapte le menționează și polițistul Rotari A., care a declarat că Secrieru V. a încercat singur să-l imobilizeze pe Costăș S., însă nu i-a reușit, iar când au venit și ei, împreună l-au luat pe acesta de mâini și l-au condus în IP Bălți;

- instanța de judecată eronat ajunge la concluzia că, în ședința de judecată nu s-au confirmat acțiunile ilegale incriminate inculpatului, precum că el i-a cauzat lui Costăș S. o vătămare medie a integrității corporale, cu toate că ultimul arată direct la el;

- analizând înregistrările video de la fața locului se observă, cum de la bun început Costăș S. se comportă normal, respectă distanța încercând să discute ceva cu inculpatul, pe când acesta pentru a-l provoca la conflict, fără nici o necesitate îi spune altui polițist să aducă cătușele;

- instanța ar încuraja colaboratorii de poliție la aplicarea torturii, aplicarea la reținere a violenței, cauzarea de leziuni corporale de gravitate medie ca în cazul respectiv etc.;

- instanța de fond a reținut în sentință, că în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine, că faptele inculpatului Secrieru V. nu întrunesc nici elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, însă faptul respectiv este contrazis de către partea vătămată Costăș S., care a declarat că a doua zi a mers la parcare specializată și a văzut că sertarul din față de la torpedou era deschis. Verificând actele din portmoneu, a constatat că lipsește permisul de conducere, buletinul de identitate și pașaportul străin, înțelegând că cineva din colaboratorii de poliție a percheziționat automobilul în lipsa sa;

- instanța a pus la bază doar declarațiile inculpatului, lăsând fără apreciere declarațiile părții vătămate, care în nenumărate rânduri a comunicat că a doua zi a mers la parcare specializată și a văzut că sertarul din față de la torpedou era deschis;

- în cazul în care instanța de judecată va aplica inculpatului o altă pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege, nu se va asigura atingerea scopului pedepsei penale și inculpatul nu va conștientiza caracterul social - periculos al acțiunilor sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 februarie 2019, a fost admis apelul declarat, inclusiv din alte motive, casată parțial sentința și adoptată o nouă hotărâre, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Secrieru Vitalie învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal din motiv că fapta constituie contravenție prevăzută de art. 313 Cod contravențional.

A fost achitat Secrieru Vitalie de sub învinuirea adusă în baza art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Procesul contravențional în privința lui Secrieru Vitalie în baza art. 313 Cod contravențional a fost încetat din motivul intervenirii termenului de tragere la răspundere contravențională.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat necesar de a

păstra hotărârea primei instanțe de achitare a lui Secrieru Vitalie de sub învinuirea adusă acestuia în baza art. 166¹ alin. (2) lit. e). f) Cod penal, de a dispune achitarea lui Secrieru Vitalie de sub învinuirea adusă în baza art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal și a-l trage la răspundere contravențională pe acesta în baza art. 313 Cod contravențional pentru acțiunile de depășire în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege cu indicii menționați de organul de urmărire penală de la art. 328 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel în urma examinării probelor în ansamblu a considerat dovedită vinovăția lui Secrieru Vitalie în aceia că, el la data de la 23.07.2014 după ce Costaș Serghei a fost escortat la Inspectoratul de poliție Bălți, a pătruns în automobilul de model „BYD F3” cu n/î Xxxxx, ce-i aparținea lui Costaș Serghei și fără acordul acestuia, încalcând flagrant prevederile art. 439 alin. (1) Cod contravențional, în vigoare din 31.05.2014, art. 4, 18, 26 din Legea RM ”Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” nr. 320 din 27.12.2012, conform cărora era obligat să apere viața, integritatea corporală, sănătatea și libertatea persoanei, proprietatea privată și publică, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, să aducă la cunoștința persoanei cauza și temeiurile de aplicare a măsurilor de rigoare, fără a chema o persoană specializată care să organizeze transportarea mijlocului de transport la parcare specială, a urcat la volanul autoturismului respectiv și, neluând în calcul că îl poate defecta, nimeri în accident ori i se poate întâmpla o altă situație complicată, l-a transportat personal la parcare specială din str. Dragomir 4, mun. Bălți. Astfel acțiunile inculpatului Secrieru Vitalie au fost încadrate în baza art. 313 Cod Contravențional - săvârșirea de către o persoană publică a unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În opinia instanței de apel, în urma examinării probelor în ședință de judecată nu au fost confirmate elementele infracțiunilor prevăzute de la art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal și art. 166¹ alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

În susținerea acestei poziții instanța de apel a reținut declarațiile date în prima instanță și instanța de apel de partea vătămată Costaș Serghei, declarațiile inculpatului, ale martorilor Romanov Veaceslav, Vasilos Victor, Bajura Viorel audiați în prima instanță și analizate în instanța de apel, probele scrise, care la fel au fost cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel.

În urma examinării probelor sus menționate, instanța de apel nu a susținut soluția primei instanțe privind achitarea lui Secrieru Vitalie de sub învinuirea adusă în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece contravine declarațiilor date de inculpat, care nemijlocit în prima instanță, precum și în fața instanței de apel a recunoscut faptul transportării automobilului de model ”BYD F 3” cu n/î XXXXX, fără a invita serviciile speciale.

Circumstanțele date nu au fost obiectate de către inculpat și nici de apărare în prima instanță și nici în instanța de apel, cu atât mai mult aceste circumstanțe se confirmă prin declarațiile părții vătămate și martorii audiați la caz, care coroborează

la fel și cu procesul-verbal de reținere și aducere a vehiculului la parcare specială din 23.07.2014 /f.d. 30, v. 1/.

Prima instanță la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de circumstanțele date și contrar acestor circumstanțe a dispus achitarea lui Secrieru Vitalie de sub învinuirea adusă pe episodul dat.

Instanța de apel în urma examinării cauzei penale este de aceeași părere cu prima instanță privind lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile lui Secrieru Vitalie prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal și anume lipsa laturii obiective cum sunt urmările prejudiciabile daunele considerabile cauzate, însă aceste acțiuni ale lui Secrieru Vitalie se încadrează în norma art. 313 Cod contravențional, deoarece probele cercetate confirmă depășirea atribuțiilor prin faptul transportării automobilului la parcare specială nemijlocit de Secrieru Vitalie.

Ce ține de învinuirea adusă conform art. 166¹ Cod penal, instanța de apel a susținut poziția primei instanțe, deoarece aceasta a verificat toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, ce au fost verificate de instanța de apel, în rezultat soluția dată a fost păstrată de instanța de apel.

La acest capitol, instanța de apel a notat că, din probele prezentate de acuzare și verificate în ședință de judecată s-a reținut că, prin acțiunile sale Secrieru Vitalie fiind în exercițiul funcției, a acționat în conformitate cu normele de drept și nu a admis o depășire vădită a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dimpotrivă a acționat în conformitate cu prevederile legii, astfel în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, Costăș Serghei prezenta pericol penru viața și sănătatea persoanelor, ultimul fiind în stare de ebrietate vizibilă, s-a urcat la volanul automobilului punând în pericol siguranța traficului rutier, iar la somația colaboratorilor de poliție ultimul a refuzat să stopeze, fiind oprit cu dificultate. Ulterior, la cerințele legale a colaboratorilor de poliție de a prezenta actele prevăzute la pct. 10.2 din Regulamentul Circulației Rutiere, Costăș Serghei nu s-a conformat cerințelor de a prezenta actele, refuzând categoric să le prezinte și l-a amenințat pe Secrieru Vitalie cu răfuială fizică, fapt care rezultă și din declarațiile colaboratorilor poliției de patrulare Gorban Vasile și Rotari Alexandru.

La fel, raționamentele expuse mai sus se confirmă și prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 23.07.2014, prin care Costăș Serghei a fost recunoscut vinovat în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 353 alin. (1) și (2) Cod contravențional, pentru faptul nesupunerii și opunerii de rezistență colaboratorului de poliție Secrieru Vitalie, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu la data de 23.07.2014 în perioada 22:00-23:10 (f.d. 42), iar prin ordonanța procurorului procuraturii Bălți, Nadulișneac Tatiana, din 24.07.2014, Costăș Serghei a fost supus răspunderii contravenționale în baza art. 353 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 25 unități convenționale, echivalent a 500 lei (f.d. 53), ordonanța respectivă nefiind contestată în modul și ordinea prevăzută, amenda fiind achitată integral de către Costăș Serghei, fapt confirmat de către ultimul în cadrul ședinței de judecată, iar ordonanța respectivă se echivalează cu o hotărâre judecătorească irevocabilă și reprezintă autoritatea de lucru judecat. Prin urmare, procurorul prin ordonanța respectivă a confirmat vinovăția

contravenientului Costaş Serghei în comiterea acțiunilor ilegale. Totodată, analizând materialul probator al cauzei se observă că, locul, timpul și împrejurările cazului stabilite în procesul contravențional sunt aceleași ca și în cauza penală din speță.

Din materialele date instanța de apel a menționat despre poziția contradictorie a organului de urmărire penală, care sancționează persoana Costaş Serghei pentru acțiuni de opunere de rezistență colaboratorului de poliție, după care contrar acestor constatări indică în rechizitoriu despre comportamentul liniștit a lui Costaş Serghei.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, nu nu este corect și legal de reținut în acțiunile lui Secrieru Vitalie și cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant față de Costaş Serghei, de către Secrieru Vitalie ca persoană publică, dat fiind faptul că ultimul se afla în exercițiul funcției și a acționat legal, iar primul, în modul prevăzut de lege a fost recunoscut vinovat de refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, conducând vehiculul în stare de ebrietate produsă de alcool (f.d. 35-37), pe faptul respectiv existând și o sentință de condamnare în privința lui Costaş Serghei (f.d. 195) și de ultragiure și nesubordonarea cu rea-voință dispoziției și cerințelor legitime a polițistului.

Astfel, instanța de fond corect a reținut lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită și prin declarațiile martorilor Gorban Vasile, Rotari Alexandru, Vasîlos Victor, Podlisnic Ludmila, care au dat declarații analogice cu ale inculpatului, respectiv din conținutul acestor probe, rezultă date informative clare și precise, în sensul că inculpatul, fiind persoană cu funcție de răspundere, își îndeplinea datoria de polițist la prevenirea ori curmarea faptelor antisociale, astfel existând dubii cu privire la vinovăția inculpatului la aplicarea violenței împotriva presupusei părți vătămate.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, prima instanță constatând prezența dubiilor în probarea învinuirii lui Secrieru Vitalie, corect a ajuns la concluzi că vinovăția ultimului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. e), f) Cod penal nu a fost dovedită în ședință de judecată, astfel acesta fiind achitat pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece acțiunile lui Secrieru Vitalie au fost îndreptate spre stoparea acțiunilor agresive ale presupusei părți vătămate. Astfel, acțiunile colaboratorilor de poliție, în speță, nu au avut caracter ilegal, ci de menținere a ordinii publice, iar în situația neacționării și stopării acțiunilor lui Costaş Serghei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, urmările prejudiciabile puteau fi și mai grave, din care considerente Secrieru Vitalie, pe acest capăt de acuzare a fost achitat corect de prima instanță.

Organul de urmărire penală a prezentat un șir de probe în susținerea actului de învinuire, ce au fost cercetate în prima instanță și instanța de apel, însă aceste probe prezentate de acuzare nu pot fi admise de instanță drept unele pertinente, concludente și utile, în sensul dovedirii laturii subiective a infracțiunii de tortură cum este intenția directă. Din probele cercetate în prima instanță și cea de apel, este cert dovedit faptul provocării leziunilor corporale lui Costaş Serghei, confirmat prin declarațiile părții

vătămate și a probelor scrise, cum este raportul de expertiză medico-legală nr. 401 D și nr.459 D /f.d. 16,17 v. 1/, însă din probele analizate nu a fost dovedit scopul special sau a unui motiv special cum este: 1) obținerea de la Costaș Serghei a unor informații sau mărturisiri; 2) pedepsirea acestei persoane pentru un act pe care aceasta l-a comis ori este bănuit că l-a comis și 3) intimidarea sau exercitarea de presiuni asupra lui Costaș Serghei care este unul principal în calificarea acțiunilor, anume în baza art. 166¹ Cod penal.

În continuare, instanța de apel a menționat că, de către organul de urmărire penală inculpatul a fost învinuit și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal - percheziția ilegală, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.

În urma analizei probelor prezentate de acuzare, prima instanță a calificat acțiunile lui Secrieru Vitalie în baza art. 312 Cod contravențional cu indicii calificativi de abuz de putere sau abuz de serviciu, adică folosirea intenționată a situației de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Instanța de apel, însă nu a susținut soluția primei instanțe privind calificarea acțiunilor comise de Secrieru Vitalie în baza prevederilor art. 312 Cod contravențional, în primul rând pentru faptul că acțiunile comise de ultimul nu conțin caracterul special al laturii subiective prevăzute la art. 312 Cod contravențional, cum este interesul material sau alt interes personal. Latura subiectivă a acțiunilor comise de acesta la momentul pătrunderii în automobilul ce aparține lui Costaș Serghei este caracteristică unei încălcări prevăzute la art. 313 Cod contravențional și nu a unei contravenții prevăzute la art. 312 din același Cod.

Având în vedere circumstanțele menționate, instanța de apel a considerat necesar de a dispune achitarea lui Secrieru Vitalie de sub învinuirea adusă în baza art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, fără a încadra acțiunile acestuia la art. 313 Cod contravențional, în primul rând pe motiv, că din probele prezentate de acuzare nu a fost stabilit faptul de percheziție a automobilului.

Este cert faptul că, Secrieru Vitalie a transportat automobilul de model "BYD F3" la parcare specială, fiind calificate acțiunile acestuia în baza art. 313 Cod contravențional, de altfel a fost și unul din temeiurile de punere sub învinuire a lui Secrieru Vitalie pentru comiterea infracțiunii de la art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, însă faptul aflării inculpatului în acest automobil pentru transportare la parcare specială nu poate fi calificat drept o infracțiune prevăzută la art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Prima instanță la pronunțarea sentinței corect a menționat despre prevederile art. 14 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia nu constituie o infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni și în situația în care Secrieru Vitalie a urcat în automobil în lipsa proprietarului nu poate servi temei de a reține fapta infracțională de la art. 179 Cod penal.

Analizând materialele cauzei penale se constată că, partea vătămată Costaș Serghei a menționat că i s-a ridicat din automobil buletinul de identitate, permisul de

conducere, însă pe parcursul urmăririi penale nu s-a constatat faptul că actele date au fost găsite la inculpatul Secrieru Vitalie și restituite de către acesta sau că au fost restabilite de partea vătămată. Respectiv, nu este nici o dovadă despre faptul că aceste acte au fost ridicate de către Secrieru Vitalie, anume în urma efectuării percheziției. Totodată se indică că dacă aceste documente ar fi fost ridicate de către Secrieru Vitalie, apoi actele menționate urmau să fie restituite de către ultimul, fie la urmărirea penală, fie personal lui Costăș Serghei, pe când partea vătămată nu a avut obiecții privind dispariția actelor, chiar și urmărirea penală inițial a fost pomită la data de 19.09.2014, doar pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 166¹ alin. (2) lit. e), f) Cod penal. Prin ordonanța din 22.10.2014 este recunoscut în calitate de bănuît Secrieru Vitalie, la fel, doar pentru aceste două infracțiuni, după care fără a fi acumulate alte probe la caz, la data de 27.11.2014 a fost pus sub învinuire, inclusiv și pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat despre conținutul plângerii depuse de Costăș Serghei /f.d. 9/, conform căreia, acesta nu a indicat despre percheziția efectuată în automobil, respectiv conform materialelor la data depunerii acestei plângeri automobilul deja era ridicat de la parcare specială. La fel, instanța de apel menționează despre plângerea depusă de Costăș Serghei la data de 20.08.2014 pe numele procurorului /f.d. 10. v. 1/, care la fel nu este indicat despre percheziția automobilului și lipsa actelor personale.

Tot la acest capitol, instanța de apel a menționat despre declarațiile date de Costăș Serghei la urmărirea penală /f.d. 19-21. v. 1/ din care rezultă că, acesta a stabilit faptul de percheziție și ridicare a actelor la parcare specială, pe când tot din aceste declarații indică despre restituirea buletinului în momentul eliberării din izolator. La fel, instanța de apel a evidențiat divergențele dintre declarațiile părții vătămate Costăș Serghei, care în procesul-verbal de audiere din 15.09.2014 a menționat despre lipsa permisului de conducere și pașaportului străin, pe când din declarațiile date în instanța de fond acesta activează după hotare în calitate de șofer, unde se folosesc anume permisul de conducere și pașaportul de plecare în străinătate, în situația dată apare o chestiune ce nu a fost soluționată de organul de urmărire penală, cum au fost ridicate actele date de către Secrieru Vitalie în urma percheziției ilegale, incriminate acestuia, dacă fără a fi restituite, aceste acte sunt folosite de Costăș Serghei la serviciu după hotarele țării.

Circumstanțele date denotă cu certitudine că, percheziția ilegală incriminată lui Secrieru Vitalie poartă un caracter declarativ și lipsită de suport probatoriu, fiind bazată doar pe declarațiile părții vătămate Costăș Serghei, pe care instanța de apel nu le-a apreciat drept unele veridice.

În acest context, instanța de apel a considerat neîntemeiată soluția primei instanțe privind calificarea acțiunilor date în baza art. 312 Cod contravențional și cu atât mai mult neîntemeiată învinuirea adusă lui Secrieru Vitalie de organul de urmărire penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, din care motiv a ajuns la concluzia de a pronunța o soluție de achitare în privința lui Secrieru Vitalie pe capătul de învinuire de percheziție ilegală, săvârșită cu folosirea situației de serviciu din lipsa elementelor infracțiunii prevăzute la această normă penală în

corespondere cu art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Referitor la sancțiunea prevăzută de art. 313 Cod contravențional, pentru care Secieru Vitalie urma să fie tras la răspundere, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 30 alin. (2) Cod contravențional, conform căruia termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (3), art. 20-31.

Ținând cont de cele specificate mai sus, instanța de apel a considerat necesar de a înceta procesul contravențional în privința lui Secieru Vitalie pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 313 Cod contravențional în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, la data de 24 aprilie 2019, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- referitor la soluția instanței de apel privind dispunea achitării lui Secieru Vitalie pe art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat elementele infracțiunii, fiind admis apelul procurorului, este contrară normelor legale. Urmează de menționat faptul, că sentința în privința lui Secieru Vitalie a fost contestată de procuror din motivul ilegalității. Inculpatul a fost de acord cu soluția instanței de fond, iar potrivit prevederilor alin. (1) art. 410 CPP - instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel;

- instanțele de judecată au pus la bază doar declarațiile inculpatului, fără a da apreciere declarațiilor părții vătămate, care a susținut faptul, că a doua zi a mers la parcare specializată și a văzut că sertarul din față de la torpedou era deschis. Verificând actele din pormoneu, a constatat că lipsește permisul de conducere, buletinul de identitate și pașaportul străin, înțelegând că cineva din colaboratorii de poliție a percheziționat automobilul în lipsa sa;

- însăși, instanțele de judecată în hotărârile adoptate, au reținut că din probele prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, s-a costatat că inculpatul a recunoscut acest fapt, a ridicat din automobilul lui părții vătămate buletinul de identitate fără a întocmi careva acte procedurale, fiind lezate în așa fel drepturile și libertățile acestuia;

- soluția instanței de apel privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului Secieru Vitalie de pe art. 328 alin. (1) Cod penal în baza art. 313 Cod contravențional este legală;

- ce ține de învinuirea conform art. 166¹ alin. (2) lit. e), f) Cod penal, soluția instanțelor de judecată este contrară probelor examinate;

- vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. e), f), Cod penal a fost dovedită. Partea vătămată Costaș S., fiind audiat la diferite etape ale procesului penal, a dat declarații identice, consecvente și fără divergențe, declarațiile lui coroborează cu probele examinate. Fiind audiat, Costaș S., atât în

instanța de fond, cât și în apel, a indicat direct la Secrieru V., ca persoană care i-a cauzat prin acțiunile sale ilegale, vătămare medie a integrității corporale;

- s-a constatat că, colaboratorul de poliție Vasilos V., a filmat incidentul dintre Secrieru V. și Costaș S. Conform înregistrărilor video de la fața locului se observă, cum de la bun început Costaș S. se comportă normal, respectă distanța încercând să discute ceva cu inculpatul, pe când acesta pentru a-l provoca la conflict, fără nici o necesitate îi spune unui alt polițist să aducă cătușele;

- prin declarațiile părții vătămate, martorilor Romanov V. și Vasilos V., rezultă că la imobilizarea lui Costaș S. a participat și Secrieru V.;

- fiind audiat în calitate de martor polițistul Rotari A., a declarat că Secrieru a încercat singur să-l imobilizeze pe Costaș S., însă nu a reușit, iar când au venit și ei, împreună l-au luat pe acesta de mâini și l-au condus în IP Bălți;

- instanțele de judecată susținând poziția de lipsă în acțiunile inculpatului Secrieru Vitalie a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, s-au bazat în exclusivitate pe declarațiile inculpatului, iar acțiunile părții vătămate din plin au fost criticate și declarațiile ultimului lăsate fără apreciere;

- erorile comise de prima instanță au fost menținute și de instanța de apel care era obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor de apel invocate. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate, echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea din nou a cauzei în apel.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat și a solicitat respingerea acestuia, deoarece este neîntemeiat și bazat pe motive declarative, deoarece ambele instanțe corect l-au achitat pe art. 166¹ alin. (2) lit. e), f), art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că faptele nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, și a încetat procesul pe art. 328 alin. (1) Cod penal pe motiv că fapta constituie contravenție prevăzută de art. 313 Cod contravențional.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeieri

care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Potrivit textului recursului declarat de către procuror, acesta invocă de drept temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În argumentarea recursului ordinar declarat la caz, procurorul susține că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu remiterea cauzei la rejudecare, criticând în esență modul aprecierii de către instanțele de fond a probelor și circumstanțelor comiterii infracțiunilor imputate inculpatului, care în opinia acestuia dovedesc cu certitudine vinovăția lui Secrieru Vitalie la comiterea faptelor prejudiciabile indicate în rechizitoriu.

Așadar, temeiurile pentru recurs invocate de către recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în cauza supusă judecării sunt aplicabile atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

În atare situație, Colegiul penal respinge ca nefondate alegațiile recurentului și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Tot aici, Colegiul penal atestă divergențe în motivarea recursului declarat de către procuror și anume recurentul indică inițial că, decizia instanței de apel adoptată în prezenta speță o consideră ilegală (f.d. 143, v. 2), însă în continuare autorul menționează că soluția instanței de apel privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului Secrieru Vitalie de pe art. 328 alin. (1) Cod penal pe art. 313 Cod contravențional, este legală (f.d. 144, v. 2), fapt ce trezește neclaritate în poziția părții acuzării, în contextul în care solicită casarea hotărârii atacate, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Așadar, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată și ilegală, deoarece nu au fost luate în considerație probele prezentate de către partea acuzării, semnalându-se astfel nerespectarea cerințelor art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, care prevăd că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Tot aici, urmează să se rețină, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și

sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de achitare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că Secrieru Vitalie, urmează a fi achitat de cele incriminate în baza art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și respectiv încetat procesul penal în privința ultimului, pe capătul de învinuire privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenție administrativă prevăzută de art. 313 Cod contravențional, de asemenea întemeiat a fost menținută hotărârea primei instanțe pe capătul de învinuire în baza art. 166¹ alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Prin urmare, contrar celor invocate de către procuror, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului, remarcă că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, audiind suplimentar inculpatul, partea vătămată și a cercetat materialele dosarului, adoptând în consecință o soluție corectă.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor esențiale invocate în apel, motivându-și decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la admiterea apelului declarat din alte motive și casarea parțială a sentinței cu adoptarea unei noi hotărâri, precum a fost expusă mai sus în pct. 4 al prezentei decizii.

În acest context, instanța de recurs consideră nefondate criticile recurentului, precum că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 410 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora *instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel*. La aceste alegații, Colegiul remarcă, că legislația procesual-penală prevede și efectul extensiv al apelului, prevăzut la art. 411 Cod de procedură penală, unde este stipulat că *instanța de apel examinează cauza prin extindere cu privire la părțile care nu au declarat apel sau la care acesta nu se referă, având dreptul de a hotărî și în privința lor, fără să creeze acestor părți o situație mai gravă, fapt realizat în prezenta speță, adică în privința inculpatului, care nu a declarat apel, a fost adoptat de către instanța de apel o altă soluție, prin care nu i s-a creat o situație mai gravă ultimului*.

Totodată, raportat la criticile procurorului, Colegiul constată că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora, iar toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Astfel, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu se analizează conținutul mijloacelor de probă, nu se dă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atribuțiile exclusiv al instanțelor de fond.

În speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanță între cele reținute de instanțele de fond în vederea achitării inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită procurorul.

Deci, Colegiul penal consemnează că instanțele ierarhic inferioare, verificând cele imputate lui Secrieru Vitalie, au conchis corect că partea acuzării nu a acumulat și prezentat instanței careva probe verosimile, pertinente și concludente, ce ar demonstra indubitabil vinovăția inculpatului de comitere a infracțiunilor indicate în rechizitoriu.

În cauza supusă judecării Colegiul notează că, prima instanță în hotărârea adoptată a făcut o analiză amplă a probelor administrate la caz, în raport cu învinuirea înaintată inculpatului, oferind răspunsuri argumentate la criticile esențiale invocate de către partea acuzării, care de altfel au fost similare și în procedurile de apel și recurs ordinar. Prin urmare, dat fiind faptul că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel întemeiat a ajuns la concluzia privind nevinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunilor imputate și menționate mai sus, astfel încât instanța de recurs nu are temeiuri de a devia de la concluziile menționate în hotărârea atacată de procuror.

Prin urmare, Colegiul consideră că prima instanță parțial și instanța de apel au ținut cont de prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, ce stipulează că, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, precum și de norma art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, ce prevede că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșire a infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

De menționat este și acel fapt că, din conținutul recursului declarat, Colegiul atestă critici privind aprecierea eronată a probelor de către prima instanță și instanța de apel, însă aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept, de către aceste instanțe, iar dezacordul părților în acest sens nu constituie temei pentru desființarea unei hotărâri judecătorești și temei pentru recurs deoarece nu este prevăzut în alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatului Secrieru Vitalie, nefiind identificată de

instanța de recurs vre-o eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către procuror în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 februarie 2019, în cauza penală în privința lui **Secrieru Vitalie Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 28 noiembrie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda